Dosarul penal nr. 1-720/2022
1-22123441-09-1-19082022

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 iunie 2023 mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi (sediul Central), instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Marcel POPESCU
Grefier Cătălina RÎȘNIC
Cu participarea:
procurorului Rodica BUZA
avocatului Lucia RUSU
inculpatului Radu BOGDAN
În lipsa:
Părții vătămate Iulian GONȚA

A examinat în şedinţă de judecată publică în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui:

Bogdan Radu Constantin, născut la***** cod numeric personal: *****originar și domiciliat în or. *****studii medii incomplete, cet.RM, concubinează, trei copii minori, anterior judecat prin:
- Sentința Judecătoriei Ialoveni din 10.08.2011 în baza art.217 alin.(2), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 luni;

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. **186 alin. (2) lit.d)** Cod penal.

Cauza penală a fost examinată în termenul 23 august 2022 – 22 iunie 2023, cu respectarea procedurii de citare legală a participanţilor la proces.

În baza materialelor din dosar şi a probelor cercetate, instanţa de judecată –

c o n s t a t ă:

1. Inculpatul Bogdan Radu Constantin la 03.08.2022 în perioada de timp de la orele 12.10 pînă la ora 12.30, aflîndu-se în apropierea magazinului „Maximum” aplasat pe str. Ștefan cel Mare 36 din mun.Bălți și folosindu-se de faptul, că nu este observat de nimeni și că, Gonța Iulian a lăsat bicicleta sa fără supraveghere și nu-i atrăgea atenția, a sustras pe ascuns bicicleta de model „Scott Octane FX 35” la preț de 2000 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, sustrăgîndu-se de la locul comiterei infracțiunii.

2. Inculpatul Bogdan Radu Constantin, fiind audiat în cadrul examinării cauzei și chestionat sub jurămînt în conformitate cu art.108 şi art. 364[1] Cod de procedură penală, vina în săvîrşirea acţiunilor ilegale a recunoscut-o pe deplin şi a declarat instanței că la 03.08.2022 se

afla în mun.Bălți în ospeție. Era în stare de ebrietate și a trecut pe lîngă magazinul ,,Maximum” și a sustras o bicicletă, ulterior a restituit-o.

3. La întrebările adresate inculpatul Bogdan Radu Constantin a menționat că, recunoaşte integral toate probele acumulate la urmărirea penală, se căieşte sincer de cele comise.

4. La fel, vina în comiterea infracţiunii inculpatul Bogdan Radu Constantin a recunoscut-o integral, solicitând prin cerere semnată personal cu conţinutul expres şi neechivoc şi cu renunţarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul nu a invocat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod procedură penală.

Apărătorul a susţinut poziţia inculpatului.

Instanţa de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultînd opiniile participanţilor la proces, ţinînd cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a faptelor indicate în rechizitoriu, a considerat necesar de a admite cererea inculpatului, deoarece din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Bogdan Radu Constantin a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

4.1. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Bogdan Radu Constantin a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

Astfel, vinovăţia inculpatului Bogdan Radu Constantin este demonstrată prin următoarele probe:

- Proces-verbal de ridicare a bicicletei din 03.08.2022 de la Preda D enis. (f.d.7);
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 03.08.2022 (f.d.8);
- Declarațiile părții vătămate Gonta lulian Boris /f.d.5/;
- Declarațiile martorului Preda Denis Vasile (f.d.13);
- Declarațiile martorului Craciun Viorica Piotr (f.d.12);

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţiei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate

aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Probele relevate supra sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Apreciind probele administrate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, rezultă săvârşirea infracţiunii de către inculpat şi că există suficiente date cu privire la vinovăţia acestuia.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1-4 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni. În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Astfel, Bogdan Radu Constantin este subiect al infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, este o persoană fizică, care, la momentul săvârşirii infracţiunii fiind pasibilă de răspundere penală, în momentul săvîrşirii infracţiunii, avea împlinită vîrsta de 35 ani, (a.n. 1987) fapt constatat prin documentele prezentate de organele competente.

Obiectul juridic special al furtului îl constituie relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al furtului îl formează bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. În speță, obiectul material al infracţiunii constituie bicicleta sustrasă care aparținea părții vătămate Gonța Iulian.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art.186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Bogdan Radu Constantin a realizat latura obiectivă a infracţiunii de furt prin faptul că aflîndu-se în apropierea magazinului „Maximum” aplasat pe str. Ștefan cel Mare 36 din mun.Bălți și folosindu-se de faptul, că nu este observat de nimeni și că, Gonța Iulian a lăsat bicicleta sa fără supraveghere și nu-i atrăgea atenția, a sustras pe ascuns bicicleta de model „Scott Octane FX 35” la preț de 2000 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, sustrăgîndu-se de la locul comiterei infracțiunii.

Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, este confirmată şi prin declaraţiile inculpatului date în cadrul şedinţei de judecată, coroborate cu celelalte probe.

Astfel, instanţa constată vinovăţia inculpatului Bogdan Radu Constantin în comiterea infracţiunii prevăzute la art.186 alin. (2) lit.d) Cod penal cu indicii de calificare: furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Potrivit art.186 alin. (2) lit.d) Cod penal, furtul săvârşit cu cauzarea de daune în proporţii considerabile se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Conform materialelor cauzei penale rezultă comiterea de către Bogdan Radu Constantin a unei infracțiuni din categoria celor mai puțin grave (art. 16 Cod penal), cu forma vinovăției – intenționată (art. 17 Cod penal).

5. La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată reține faptul că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform art.76 din Codul penal în privința lui Bogdan Radu Constantin, au fost stabilite recunoașterea vinovăției.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală conform art.77 din Codul penal, în privința lui Bogdan Radu Constantin, instanța de judecată nu a stabilit, și nici procurorul nu a invocat în rechizitoriu careva circumstanțe agravante.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit Regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri): ”Natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunilor pentru care un delincvent a fost condamnat sau o altă persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

În contextul prevederilor legale menționate, instanța ţine să indice, că pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiunea

comisă.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către persoana vinovată, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă stabilită generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Acuzatorul de stat, Rodica Buza, în ședința de judecată a solicitat stabilirea pedepsei în privința inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 9 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Corpul delict, bicicleta sustrasă și restituită părții vătămate, a se lăsa în posesia acesteia.

Avocatul, Lucia Rusu, a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse minime.

Inculpatul, Bogdan Radu Constantin a susținut avocatul, solicitînd aplicarea unei pedepse sub dormă de amendă.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Bogdan Radu Constantin a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.d) Cod penal pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Bogdan Radu Constantin fiind calificată mai puțin gravă.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(privativă sau neprivativă de libertate)* şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei ia în considerație faptul că, inculpatul Bogdan Radu Constantin a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căieşte de cele comise, anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 10.08.2011 în baza art.217 alin.(2), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare la 6 luni, însă antecedentul penal este stins.

De asemenea, instanța de judecată reține faptul că, certificate medicale privind evidența inculpatului la medicul psihiatru și narcolog nu sunt la materialele cauzei, iar potrivit revendicării (f.d.19), se constată faptul că inculpatul anterior a fost condamnat și în privința sa au fost pornite mai multe cauze penale.

Prin urmare, instanța de judecată consideră posibilă aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, or ultimul anterior a fost condamnat, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune.

În aceste condiţii se constată că, acţiunile inculpatului constituie un pericol iminent pentru societate, acțiuni care au fost stopate numai prin descoperirea lor şi intervenţia organelor de drept.

Astfel, instanța de judecată având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului Bogdan Radu Constantin, instanța de judecată consideră oportun și echitabil de a stabili ultimului o pedeapsa penală sub formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare şi de prevenire de săvîrşire de noi infracţiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare.

În acest sens, analizând materialele dosarului instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. 364^1 alin.(8) Cod de procedură penală.

Așadar, potrivit alin. (8) art. 364^1 Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de **reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare**, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în

cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detenţiunea pe viaţă, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, ţinînd cont de atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe urmează a fi executată de Bogdan Radu Constantin în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal - dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acestasă execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respective.

La acest capitol instanţa notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei.

În literatura de specialitate suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare de a suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții executarea pedepsei stabilite.

Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de probă.

Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numite de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită de durată de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Astfel, urmează a fi delimitată noțiunea de individualizare a pedepsei de cea de individualizare a executării pedepsei.

În această ordine de idei, suspendarea condiționată a executării pedepsei se dovedește a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei.

Se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Instanța menționează că, pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în art. 90 Cod penal sunt prevăzute condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului.

Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu atrage obligativitatea aplicării suspendării condiționate a executării, acordarea ei rămânând la discreția instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art.90 Cod penal privind aplicabilitatea normei date constă în concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea acestei convingeri instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Ținînd cont de starea de fapt, dar și de circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, instanța de judecată consideră că nu este raţional ca Bogdan Radu Constantin să ispășească real pedeapsa cu închisoarea, or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare în cazul încălcării condiţiilor termenului de probă va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

În cauza Varga şi alţii vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că „nu este de competenţa Curţii să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice şi închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniştri care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenţie, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori” (a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri).

În Rezoluţia Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporţionalităţii”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancţiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecţiei penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „unui set corespunzător de sancţiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcţie de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinaţi să le folosească cât mai mult posibil”.

Astfel, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulei nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decît să se ţină seama de situația personală.

De asemenea, Recomandarea Comitetului de Miniștri ai statelor membre referitoare la consistența la aplicarea pedepselor R (92)714 stabilește că, „condamnările anterioare nu trebuie să fie folosite automat împotriva inculpatului”.

Având în vedere toate aceste împrejurări instanţa de judecată, ghidându-se de principiul echităţii pedepsei penale, conchide iraţională executarea pedepsei cu închisoare de către Bogdan Radu Constantin şi în temeiul art. 90 Cod penal va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune, în perioada respectivă ultimul urmând să dea dovadă de o responsabilitate civică şi socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil şi utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că inculpatul Bogdan Radu Constantin poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, or, suspendarea condiţionată a executării pedepsei corespunde scopului şi principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale.

Instanţa de judecată consideră necesar de a sublinia și faptul că, dispunerea suspendării condiţionate a executării pedepsei este o măsură legală şi temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condiţiile stabilite la art. 90 Cod penal şi care în esenţă oferă un sistem de garanţii sub aspectul eficienţei şi poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Bogdan Radu Constantin şi să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins fără a fi dispusă executarea reală a pedepsei privative de libertate.

În concluzie instanța de judecată statuează că, pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală stabilită în privința lui Bogdan Radu Constantin este una prea aspră în raport cu faptele comise și personalitatea inculpatului, or, deși Bogdan Radu Constantin anterior a fost condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care a fost executată integral, precum și cu închisoare, antecedentul penal fiind stins, aceasta nu obligă instanța de judecată să-i stabilească inculpatului cea mai aspra pedeapsă, fără a analiza și posibilitatea aplicării în privința inculpatului a alternativelor la detenţie după cum ne sugerează practica CEDO. În acest context urmează a fi reținut faptul că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț fată de ea şi nu este suficientă nici

pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Raportând prevederile normei citate şi având în vedere atitudinea inculpatului Bogdan Radu Constantin în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, inclusiv contribuirea activă la descoperirea ei, antecedentele penale sunt stinse, prejudiciul cauzat a fost restituit, permit instanței de a decide că aplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art.90 Cod penal, ce va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziției alin.(2) art.4 Cod penal, legiuitorul a statuat faptul că „legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului”.

Pentru aceasta, instanţa ajunge la concluzia de a oferi o șansă inculpatului pentru a se corija și a conștientiza cele comise, întrucît scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia, astfel, în opinia instanței situația din speță îndeplinește condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

Stabilirea termenului de probă va asigura în opinia instanței un comportament adecvat inculpatului, dacă în termenul de probă ultimul nu va săvîrși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și prin muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre, astfel corectarea sa poate fi posibilă și fără izolarea acestuia de societate.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Bogdan Radu Constantin fixând pentru acesta perioada de probațiune pe o durată de 1 (un) an.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii, prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Astfel, în scopul corijării și reeducării inculpatului, instanța de judecată consideră oportun a aplica în privința inculpatului prevederile art.90 alin. (6) lit. a) care prevede că, aplicînd condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Prin urmare, având în vedere faptul că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii de furt, instanța va aplica în privința inculpatului obligațiunile prevăzute la art. 90 alin. (6) lit. a), Cod penal și anume obligațiune să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Instanța consideră că, individualizarea și stabilirea unei astfel de pedepse este proporțională faptei comise de către inculpatul Bogdan Radu Constantin este, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or oferirea unui termen de probă celui din urmă va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerii lui privind respectarea legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală, iar izolarea impusă acestuia de mediul normal de viaţă şi plasarea sa în baza hotărîrii instanţei de judecată pe un anumit termen într-un penitenciar ar fi o pedeapsă prea dură pentru inculpat.

Se aplică în privinţa lui Bogdan Radu Constantin măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care se va menține până la definitivarea sentinței.

6. Referitor la solicitarea inculpatului privind stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, instanța de judecată o va respinge, or la moment inculpatul se află în stare de arest în Penitenciarul nr.13 mun.Chișinău, ceea ce ar face imposibilă executarea pedepsei sub formă de amendă.

Astfel, instanța de judecată conchide faptul că scopul pedesesi penale va fi atins doar prin stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei.

7. În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Cod procedură penală, corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Astfel, reieşind din prevederile legale invocate supra, precum şi avînd în vedere faptul că instanţa de judecată a constatat vinovăţia inculpatului Bogdan Radu Constantin în comiterea infracţiunii incriminate, instanța de judecată dispune:

Corpul delict, o bicicletă de model „Scott Octane FX3”, recunoscută prin ordonanața din 03.08.2022 (f.d.9), restituită părții vătămate Gonța Iulian prin recipisa din 03.08.2022 (f.d.11), a se lăsa în posesia acestuia.

8. Pentru aceste motive şi conform art. 364[1], 384-385, 324 alin. (2), 389, 397 ale Codului de procedură penală, instanţa de judecată –

c o n d a m n ă:

Se recunoaşte vinovat, Bogdan Radu Constantin de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe urmează a fi executată de Bogdan Radu Constantin în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare în privința lui Bogdan Radu Constantin pe un termen de probațiune de 1 (un) an.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit.a) Cod penal, Bogdan Radu Constantin se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Obligația de supraveghere a pedepsei lui Bogdan Radu Constantin se pune în sarcina Biroului de probațiune de la locul de trai al condamnatului.

Se aplică în privinţa lui Bogdan Radu Constantin măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, ce se va menține până la definitivarea sentinței.

Corpul delict, o bicicletă de model „Scott Octane FX3”, recunoscută prin ordonanața din 03.08.2022, restituită părții vătămate Gonța Iulian prin recipisa din 03.08.2022, a se lăsa în posesia acestuia.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecător: **Marcel POPESCU**